

Farer —, medens dog den Omstændighed, at Virksomheden som Helhed med alle Selskabets Aktiver og Passiver skal overføres til et andet Selskab, og at følgelig en saadan Afvikling som ved Likvidation ikke skal finde Sted, gør det naturligt at modificere de almindelige Regler om Opløsning paa afgørende Punkter. De sidstnævnte Ejendommeligheder forekomme imidlertid i en Række Tilfælde, hvoraf nogle ikke efter nogen Sprogbrug kunne henføres under det i øvrigt meget ubestemte Begreb Fusion, nemlig overalt, hvor et Selskabs Opløsning skal foregaa paa den Maade, at dets Formue som Helhed overføres til et andet Retssubjekt — være sig Enkeltmand, ansvarligt Selskab, Kommanditselskab, Aktieselskab eller et politisk Samfund, f. Eks. Stat eller Kommune —, der overtager samtlige Aktiver og Passiver. Fusion er kun et enkelt, praktisk vigtigt Tilfælde af denne større Gruppe. Det er derfor ogsaa unødvendigt at forsøge en nøjagtig Bestemmelse af det paa Grund af Sprogbrugens Ubestemthed saa vanskelige Begreb: Sammensmeltning. Thi de ejendommelige Retsregler, som bør opstilles angaaende disse Forhold, maa række langt ud over den Grænse, som angives ved Udtrykket: Fusion. Undladelse af at medtage Regler for alle Tilfælde af den nævnte Art vil nemlig medføre, enten at saadan Overdragelse — naar Erhververen ikke er et Aktieselskab — bliver umulig, hvilket vilde være ganske urimeligt, eller at der vil mangle Retsregler, der direkte ere anvendelige derpaa, hvilket atter kan give Adgang til Omgaaelse af Reglerne om Sammensmeltning.

Udkastet har derfor — til Dels i Tilslutning til den tyske Handelslovbog i dens reviderede Skikkelse — givet de derhenhørende Bestemmelser en langt større Almindelighed, end Aktielovene som Regel gøre, navnlig ikke indskrænket sig til at give Regler for saadanne Tilfælde, der med større eller mindre Ret kunne betegnes med Udtrykket: Fusion. Hovedbestemmelsen indeholdes i Udkastets § 68, 1ste Stykke, der om en h v e r Overdragelse af Selskabets Formue som Helhed foreskriver, at den kun kan besluttes af Generalforsamlingen, og at der til saadan Beslutning kræves den samme særlige Stemmeferhed, som i § 63 er fordret til Beslutning om Selskabets frivillige Opløsning i Almindelighed. De øvrige Bestemmelser i §§ 68—70 fremtræde kun som Modifikationer af de andetsteds i Udkastet opstillede Regler eller som nærmere Bestemmelser af Udførelsesmaaden for Beslutningen. To Hovedtilfælde kunne her adskilles:

a) § 68, 2det Stykke: Overdragelse til Staten eller en indenlandsk Kommune. Likvidation er der overflødig, idet Statens eller Kommunens Overtagelse af samtlige Selskabets Forpligtelser formentlig i sig selv byder Selskabets Kreditorer al fornøden Garanti.

b) I alle andre Tilfælde maa en Likvidation derimod finde Sted under Iagttagelse af Reglerne i §§ 63—67, for saa vidt disse tilsigte at sikre Kreditorerne Fyldestgørelse (Indkaldelse gennem de offentlige Tiender m. v.); derimod ikke for saa vidt de foreskrive Realisation af Selskabets Ejendele, Inddrivelse af Fordringerne m. v., idet Aktiverne som saadanne netop skulle overføres til Erhververen. Denne Overdragelse maa da af Hensyn til Kreditorerne ej finde Sted, forinden disse ere fyldestgjorte eller Sikkerhed er stillet dem (jfr. § 66, 2det Stykke). — For det Tilfælde, at Erhververen er et bestaaende Aktieselskab, giver § 69 nogle særlige Regler. Under Iagttagelse af fornødne Kauteler for Kreditorer (særskilt Bestyrelse m. v.) tillader Paragrafen det erhvervende Selskab straks at overtage Ledelsen af det overdragne Selskabs Fordringer, hvad der i Almindelighed vil være den hensigtsmæssigste Ordning. Naar Overdragelsen sker mod Vederlag i Aktier i det bestaaende Selskab, hjemles der dernæst, i Lighed med hvad fremmede Aktielove hjemle, i 2det Stykke et Par vistnok naturlige og ube-